

7.2.3 - El marc legislatiu I

A Espanya ens trobem amb un fet important, que és la **dispersió normativa**, deguda a la distribució de competències que fa la Constitució espanyola de 1978.

Distingim, doncs, quatre àmbits de competència en matèria turística:

- L'Estat.
- Les comunitats autònomes.
- Les administracions locals.
- La Unió Europea.

7.2.4 - El marc legislatiu II

L'Estat

L'article 148.1.18 de la Constitució expressa que les **comunitats autònomes** podran assumir competències en matèria de promoció i ordenació del turisme en el seu àmbit territorial. És a dir, que **poden ser titulars de la totalitat de les funcions i potestats públiques en relació amb el turisme** i, per tant, poden dictar normes i executar-les. Això vol dir que, de fet, **l'Estat no té competència directa** en aquesta matèria.

Malgrat això, l'article 149.1 de la Constitució atribueix a l'Estat **competències que poden incidir** sobre aspectes molt rellevants en matèria de turisme, com per exemple:

- Comerç exterior.
- Bases i coordinació de la planificació de l'activitat econòmica.
- Regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals.
- Ordenació del crèdit, banca i assegurances (entre d'altres, també les turístiques).
- Ordenació dels registres i instruments públics (per tant, també els registres turístics).

A més, l'Estat té competències sobre gran quantitat d'elements que tenen transcendència directa sobre l'activitat turística i que ja hem esmentat abans: **medi ambient, relacions internacionals, transports, comunicacions, etc.**

7.2.5 - El marc legislatiu III

Les comunitats autònomes

Totes les comunitats autònomes han assumit **competències en matèria de turisme a través dels seus estatuts d'autonomia**, ja que la competència és exclusiva, tal com hem explicat anteriorment.

La majoria de comunitats autònomes han desenvolupat aquestes competències en dos àmbits fonamentals, d'una banda l'ordenació i planificació i de l'altra la promoció dels territoris i marques que incorporen. Des de la legislació les comunitats autònomes s'han dotat de **lleis de turisme** que emmarquen el desenvolupament de l'activitat i que aglutinen les diverses normatives que, des que han assumit les competències en turisme, havien desenvolupat.

Alguns enllaços de normatives de turisme autonòmiques:

- [Euskadi](#)
- [Balears](#)
- [Canàries](#)
- [Catalunya](#)
- [Andalusia](#)

A Catalunya les competències en turisme les trobem reflectides en el títol quart, article 171 del vigent Estatut d'Autonomia: "Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de turisme" (Estatut aprovat per Llei orgànica 6/2006 de 19 de juliol, BOE de 20 de juliol). La Generalitat de Catalunya ha exercit aquesta competència.

Actualment, la norma de referència a Catalunya és la Llei 13/2002 de 21 de juny de Turisme de Catalunya.

7.2.6 - El marc legislatiu IV

Les administracions locals

L'atribució de competències als municipis és una conseqüència directa del reconeixement constitucional de la seva autonomia per a la **gestió dels interessos que li són propis** (articles 137 i 140 de la Constitució). Aquesta autonomia local la trobem reflectida en l'article segon de la Llei de bases reguladora del règim local 7/1985, de 2 d'abril, en què s'estableix el dret dels municipis, províncies i illes a intervenir en tots aquells assumptes que afectin directament el cercle dels seus interessos. Tot i això, es tracta d'una competència delegada, és a dir, **als municipis els correspon no pas la titularitat de les competències, sinó el seu exercici**. En la mateixa situació es troben les províncies. La Llei 57/2003, de 17 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local, intenta aportar eines de gestió amb un suport normatiu que permeti augmentar la capacitat de liderat que les administracions locals han d'exercir sobre el seu territori.

Cal, doncs, fer notar que, ni des de les Diputacions ni des dels ajuntaments, es poden establir normatives que regulin l'àmbit turístic, encara que solament es refereixin al seu àmbit territorial.

Tanmateix, sí que hi ha una part important de **possibilitats d'incidència per la via normativa**, des dels ajuntaments, en l'estructuració de l'oferta turística, a partir de les regulacions i controls que el municipi estableix sobre l'urbanisme, la construcció, els establiments, la sanitat, la seguretat, la senyalització, etc.

7.2.7 - El marc legislatiu V

La Unió Europea

En turisme, cal tenir en compte l'àmbit territorial europeu. Encara que la Unió Europea no té una capacitat legislativa directa, sí que **pot establir directrius comunitàries** (recomanacions més o menys vinculants) que, amb posterioritat, hauran de desenvolupar els estats membres.

Per exemple, l'actual normativa de **viatges combinats** que recull la Reglamentació d'Agències de Viatges està adaptada a una directriu de la UE.